

Наш глас

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „НАДА ПУРИЋ“ ВАЉЕВО, МАРТ 2017. ГОДИНЕ

Из албума: *Зрак, огледало и прваци на првом часу веронауке*

„Дух дише где хоће, и глас његов чујеш, а не знаш откуда долази и куда иде: тако је сваки који је рођен од Духа.“ (Јован 3, 8)

Један крај и један почетак

На Видовдан 2016. године одржана је свечаност поводом доделе награда и диплома ученицима осмог разреда. Свечаност је осмишљена као промоција успеха ученика и том приликом и са тим задатком су говорили мр Ана Савковић, директор Школе, Ђорђије Бубања и Рајна Бранковић, одељењске старешине; Негосава Јовановић, Биљана Сеничић и Мирјана Беговић, учитељи; Гордана Косић и Славица Андрић, представници Савета родитеља; Немања Грујичић, ученик генерације; Гаврило Аћимовић, спортиста

генерације и Лана Богдановић, председник Ученичког парламента. Сви су, из свог угла, евоцирали успомене о осмогодишњем школовању, од првог дана у првом разреду, преко Рекреативне наставе, екскурзија, заљубљивања, такмичења, фестивала луткарства, понекад суза, прскања, до прославе „Мале матуре“. Свечаност препуна емоција, осмеха, позитивне енергије која је обузела све и измамила обећања да ће се и даље виђати и дружити. Наставници су им пожелели успех, срећу и задовољство собом.

Заслужују да посебно буду поменути носиоци Вукове дипломе: Немања Грујичић, Ана Косић и Лана Богдановић из VIII₁, Милош Јовановић, Катарина Младеновић, Николета Павловић и Бранислав Тимотић из VIII₂. За ученика генерације је проглашен Немања Грујичић, а за спортисту генерације Гаврило Аћимовић. Свечаности су присуствовали ученици, родитељи, родбина и колеге из Школе.

Образовање, то је оно што остане након што заборавите све што сте научили у школи.

Алберт Ајнштајн

Чудесан датум је тај 1. септембар. Несташнији је од свих несташлука који су примерени летњем распусту. У једном дану измења имена и статусе читавих генерација. Истакне осмаке са свим обележјима најстаријих ђака, озбиљних и већ дубоко загледаних у неку далеку, неизвесну будућност.

Занимљиво је посматрати како петаци постају саставни део старије дружине и како са пуно неизвесности и радозналости истражују своје позиције.

Ипак, најзанимљивији су они који су први пут понели поносно име ђака. Прваци су центар свих збивања. У нашој Школи је за њих 31. 8. 2016. организован свечани пријем, а ученици другог разреда су спремили пригодан распеван и разигран програм, у коме није било разлике између учесника и посматрача. У почетку стидљиво и опрезно, прваци су се придруживали својим старијим другарима, да би се на крају у програму нашли присутни родитељи.

Након фотографисања генерације и по одељењима, прваци су са учитељицама заузели своја места у учионицама које су посебно припремљене за њихов долазак. Пуни позитивне енергије, охрабрења и нестрпљења да и за њих потекне узбуркана река која се зове школовање, са безброј питања и коментара, наши драги малишан одскакутали су за родитељима из школског дворишта својим кућама.

Школа – једва сам чекала

Сви кажу да је школа тешка и да ће бити све друго кад постанем ђак. Ја се нисам плашила школе. Мама и бака су увек говориле да ће ми бити лепо. Говориле су како ћу у школи учити и дружити се. Једва сам то чекала. У школи сам стекла много другара. Срећна сам због тога.

Јована Марковић I₃

Ученик генерације

Немања Д. Грујичић, 2015/2016. Син Драгана и Љилане, рођен је 26. XII 2001. године у Ваљеву. Носилац је дипломе „Вук Стефановић Караџић“ и посебних диплома за изузетна постигнућа из математике, информатике, хемије, физике, биологије, историје, техничког и информатичког образовања и немачког језика. У току школовања учествовао је: на Општинском такмичењу из **математике**, у IV, V, VI, VII и VIII разреду, и сваки пут освојио I место; на Окружном такмичењу из **математике** у IV разреду II место, V разреду I место, VI разреду I место и VII разреду II место; у VI разреду на државном такмичењу заузео је трећу награду, на Републичком такмичењу из математике у VII разреду је узео учешће; на турниру Друштва математичара „Архимедес“ у VI разреду освојио је III место, док је на истом такмичењу у VII разреду освојио I место. На међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“ од III до VIII разреда узео је учешће и похвале; на Окружном такмичењу из **физике** у VI, VII и VIII разреду заузео је I место, а у VII разреду из физике освојио трећу награду на државном такмичењу; у VIII разреду на Републичком такмичењу III место; на такмичењу из **хемије** у VII разреду заузео је I место на Општинском такмичењу, II место на Окружном такмичењу, а на Републичком такмичењу II место; на Општинском и Окружном такмичењу из **техничког и информатичког образовања** у V, VI и VII разреду заузео је I место, на Републичком такмичењу у V разреду III место, а у VII разреду није могао да учествује на Републичком такмичењу због поклапања такмичења са такмичењем из физике; из **историје** у V разреду на Општинском и Окружном такмичењу I место, а у VI разреду на Општинском такмичењу II место, на Окружном I место, а у VII разреду трећа награда на Општинском такмичењу; из **географије** – I награда на Општинском такмичењу у VII разреду; из **биологије** у V разреду на Општинском и Окружном такмичењу II место; из **немачког језика** – I награда у VIII разреду на Општинском такмичењу; на **Књижевној олимпијади** у VII разреду на Општинском такмичењу I место, а на Окружном такмичењу II место и на Републичком II место. У VIII разреду на Окружном такмичењу I место, а на Републичком IV место. У периоду од III до VIII похађао је и школу за математичке таленте „Интеграл“ и члан је Математичког друштва „Архимедес“.

У периоду од II до VIII разреда био је члан лингвистичке, литерарне, математичке, физичке, информатичке, техничке и хемијске секције. Из литерарне секције – на конкурсима: „Дани дејче поезије и прозе“, 2013. и 2015. освојио је I место; „У царству бијелих рада“, 2016. у Бијелом Пољу освојио је похвалу. Био је финалиста на Фестивалу младих песника „Дани поезије“, 2016. Објављене су му песме у часопису „Златна греда“ и часопису „Суштина поетике“ 25-26, 2016. Похађао је школу за стране језике „Лингва“; школу информатике и програмирања, зимску школу физике, школу пливања. Има положен пливачки испит I и II.

БЕСЕДА БАКА ГЕНЕРАЦИЈЕ

Ето, мислио сам да ћу брже завршити, али, како ствари стоје, изгледа да ћу баш ја највише морати да причам. Управо због тога сам сачинио овај пригодан говор, не бих ли шта изоставио или, најпросто, прескочио.

Вероватно су неки очекивали сентименталност и патетику. Нажалост, морам их обавестити да тога овде неће бити. Превише је патетике у светском беседништву, те да сам је уврстио у свој говор, ничему не бих допринео. Управо човек након сваког животног циклуса подвлачи црту. Срачунава доприносе, емоционалне и духовне приходе и расходе, суфиците и дефиците... Можда ће вам то личити на економију. У ствари, то и јесте нека врста економије. Новац који ћу вам сада споменути дакако има већу вредност од оног кога управо држите у цепу.

Ако бих на лицу места подвлачио црту мог осмогодишњег боравка у овој школи, сигурно бих добио позитиван биланс. Он се огледа пре свега у стекнутим познанствима и пријатељствима, затим у стекнутим знањима и способностима, и, на крају, у почастима које ми је ова институција пружила.

Да. Званично је „установа“. Али ја мислим да би уху и уму много боље пријало „институција“. Јер много је установа, а институција може бити само једна. Јер установе имају једнак значај, а институција већи од свих осталих.

Овом приликом никог нећу дизати у звезде, нити ћу некога спуштати у блато. Нисам навикао да другима певам хвалоспеве, нити да их извргавам руглу. Зато ћу вам се свима захвалити. Сви то заслужујете. Не само због данашњег дана, већ и због прошлих, а, можда, и будућих.

И, за крај, желим вам свима срећу у животу. То је највише што један човек другом човеку може пожелети. Још једном вам се захваљујем на свему овоме и позивам вас да разумете једни друге, не би ли вас други разумели.

Ученик генерације:
Немања Грујичић

Ноћ истраживача

*Време само распирује плам.
У мени михољско лето, то пркосно сунце пред зиму.*

У Истраживачкој станици Петница у петак, 30. септембра 2016. године, одржан је фестивал науке под називом „Миграција знања“. Ђаци старијих разреда ОШ „Нада Пурић“ заједно са наставником француског језика Сузаном Јаневском, наставником шпанског језика Оливером Продановић и наставником књижевности Драганом Павловићем, у 16 часова кренули су градским аутобусом према Петници. Било је преко педесет нестрпљивих ђака, а треба истаћи да су одабрани само најбољи ученици, они који су се истакли из неке природне или друштвене науке. Пут је трајао око пола сата, што свакако није било довољно да се отпевају сви хитови и испричају школска дешавања која су обележила протеклу недељу.

Ученици који су први пут на овом месту имали су времена да разгледају околину, а о томе како изгледа Петница у рану јесен, у тихо предвечерје под косим зрацима последњег дана септембра, свакако ћу описати у неком од својих слободних састава. За сада су то за мене учинили уводни стихови Ђорђа Балашевића.

Ученици су подељени у две групе како би ушли у лабораторију, где их је увео и дочекао професор Никола Божић, који је уједно одржао и уводни говор. Након питања радозналих ученика, а овде су углавном били такви, и међусобних коментара, отишли су напоље, где се налазило доста, како су их домаћини звали, „тезгица“.

Свака тезгица је била интересантна на свој начин. Било их је са лупама, прибором потребним за експерименте и узроцима као доказ. Кроз игру и дружење, може се рећи и надметање, ученици су доста научили, а и опробали се у улогама научника. То је и био један од циљева, да се и сами увере у лепоте знања природних и друштвених наука.

Посебну пажњу је привукао телескоп и велика црна кугла која је плутала на води. Симпатични и поучни огледи нашли су се и на штандовима разних грана археологије, хемије, историје, биологије, математике, физике, географије, психологије. У области електронике највише су се издвајале компјутерске игрице и роботска рука, која хвата карамеле уз помоћ миша.

Осим наше Школе, презентацијама су присуствовали скоро сви узрасти од основаца и средњошколаца, преко студената и академика, до професора у пензији. Неуморни и са осмехом, на врхунцу задатка били су студенти који су стални волонтери на оваквим и слчним манифестацијама, који такође похађају часове јединствене истраживачке станице у Петници.

Иако су ученици желели бар још мало да остану, аутобус који је стигао око 19 часова опомињао је да је време да крену својим кућама. Чинило им се да је пребрзо прошло време које су имали на располагању. Атмосфера у аутобусу је била још веселија и живахнија у односу на долазак. Само су теме биле другачије. Свако раздрагано лице је допринело да тај дан дан буде још бољи, као што је и свако дао свој печат том поподневу. Са позитивном енергијом, помало тужни због расанка, сви су отишли својим домовима.

Прилог: Сања Петровић VIII₁

Пред мојом кућом

Велико је двориште испред моје куће. Пуно је травице и цвећа. Имамо полигон, тобоган, трамболину и играоницу. Улица је близу, али смо ми пажљиви. Долазе нам другови, па се заједно играмо. Жмурка, јурка и фудбал су нам омиљене игре.

Волим моје двориште јер се у њему играмо по цео дан кад је лепо време.

Богдан Исаиловић

Дечја недеља или јединство креативности и добре воље

Дешава се да неке традиционалне активности лако пређу у стереотип. Али ако се удруже креативност, добра воља, љубав према деци и раду са њима, онда се направи занимљива Дечја недеља, сваки пут са другачијим садржајима, иако су називи исти. И ове године активности су се одвијале у два правца: учешће и праћење програма на градском нивоу и спровођење планираних активности у оквиру школе.

Представнице Ученичког парламента, Александра Вићентић VIII₁, Теодора Алексић VIII₂, Кристина Спасојевић VIII₃, Николина Ђурић VIII₃ и Милица Карановић VII₁ учествовале су у раду радионице „Права деце кроз призму заштитника грађана“, која је одржана у Првој основној школи, у организацији Агенције за заштиту грађана. Радионица је организована на градском нивоу.

Центар за културу Ваљево расписао је ликовни конкурс „Нећу да бригам, хоћу да се играм“. Ликовни радови ученика Школе: Сташе Кузељевић III₂, Александре Стојнић VII₃, Кристине Ћосић VI₁ освојили су III награду, а ученици специјалних одељења су добили диплому за учешће на конкурс. На свечаном отварању изложбе, 5. октобра 2016. године, радови свих учесника конкурса били су изложени у холу Центра за културу, и том приликом ученици су добили пригодне поклоне.

За све ученике првог разреда одиграна је позоришна представа „Чик погоди, ко се воли“, коју је Град даровао најмлађима. Ученици су у холу Центра за културу погледали изложбу ликовних радова „Нећу да бригам, хоћу да се играм“.

Представнице Друштва за церебралну парализу Светлана Јанковић Бељански и Споменка Гавриловић су поводом Дечје недеље посетиле Школу и поклониле двадесет пакетића деци из осетљивих група. Ова активност Друштва је прерасла у традицију, јер се реализује већ трећи пут.

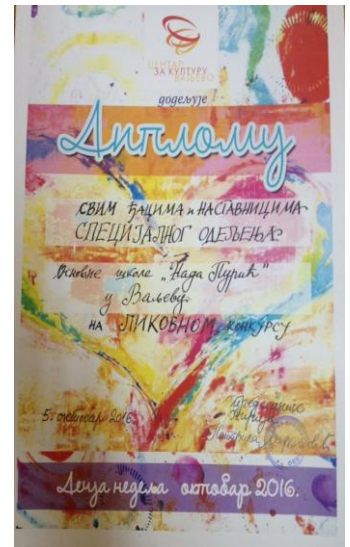
У оквиру Дечје недеље Друштво за церебралну парализу

организовало је литерарни конкурс на тему „Разлике нас спајају“, на који су позвани сви ученици Града, али су учешће узели само ученици наше Школе. Додела награда за наше ученике који су писали радове организована је у Клубу друштва, а пратила их је учитељице Славица Глишовић.

Захваљујемо се Светлани Јанковић Бељански на гостопримству.

Ученици одељења са посебним потребама учествовали су и на ликовном конкурс. Центра за културу под називом „Нећу да бригам, хоћу да се играм“ и освојили су диплому за заједнички рад.

Друштво за Церебралну парализу, на челу са Светланом Јанковић Бељански, организовало је акцију спортског такмичења, прилагођену деци са сметњама у развоју, под називом „Хоћу и ја да се играм“. Ученици су се надметали у пикаду, доминама, шаху. Уживали су у дружењу и на крају добили поклоне, којима су се највише обрадовали.

Мама ми прича

„Срце моје, моја срећа,
радост моја, баш највећа!
Моје сунце, мали медо,
Душо моја, моје чедо!

Моје небо, моје све!“
Мама каже речи те.
Она, ето, много каже,
понекад се са њом слажем,
а понекад можда не...
Ипак, волим речи те!

Вања Јованић VI₁

Шарени дани

Једна од најзанимљивијих активности у току Дечје недеље свакако је Породична квизијада, коју већ другу годину за редом организују наставници ОШ „Милован Глишић“. Ове године, у великој сали Центра за културу, окупило се много ватрених навијача да подрже своје представнике, породице које се такмиче. Нашу школу су представљали Ђерићи, мама Љиљана, тата Владо, син Ђорђе (IV₁) и кћерка Милица (I₃). У неизвесној борби седам екипа, кроз много занимљивих игара, наша екипа је освојила прво место. Захваљујемо се ОШ „Милован Глишић“ на одличној организацији, публици на коректном навијању и честитамо нашим Ђерићима, победницима.

Друштво „Агора“ организовало је „Музички колаж“ – програм за ученике II разреда. Јелена Голубовић и Лала Недељковић, професори виолине, уз пратњу Милана Голубовића (хармоника), водили су овај изузетан едукативни музички програм. Ученици Основне музичке школе „Марко Тајчевић“ из

Лазареваца, а пореклом Мионичани, свирали су кратке нумере на виолини, од народне песме до кантри музике. Ти ученици били су Огњен Урошевић, Немања Јовановић, Угљеша Јанковић, Лука Адамовић, Александра Урошевић, Ивана Трипковић, Николија Кулинчевић. Народну песму „Густа ми магла“ певале су Оливера Савковић, Нада Ивановић и Андреја Пауновић. Уживајући у овом програму, ученици су и научили да певају песму „Ми смо мали ђаци“ и стекли знања о гудачким, жичаним, дрвеним и дувачким инструментима.

Поводом Дечје недеље у Школи је приређен маскенбал. Учешће су узели ученици са посебним потребама и сви ученици првог разреда. Програм је водила Милица Вуковић, ученица четвртог разреда. Било је весело, раздрагано, шарено! Уживали смо у дефилеу учесника и њиховој креативности. Сви ученици су добили похвалнице Школе и на крају су се забавили на журци.

У оквиру Дечје недеље реализована је ликовна радионица ученика другог разреда. Учешће су узели и ученици са потребом за додатном подршком. Тема ове радионице је била „Наше игре и играчке“. Ученици су донели разноврстан материјал за прављење играчака: чаше, вуницу, картонску амбалажу, колаж папир, пластелин, као и друге материјале за цртање и сликање. Показали су изузетну вољу и труд у раду, али и креативност у стваралаштву. Лепо осмишљеним и украшеним играчкама ученици су показали разноврсне могућности за игру са другарима.

На крају Дечје недеље одиграла се још једна занимљива активност, у којој су учествовали ученици трећег разреда. Планинарски клуб „Повлен“ реализовао је 8. 10. 2016. програм „Планинарењем до здравља“. Сунчан дан и расположени планинари, деца и учитељи, допринели су лепоти шетње и освајању врхова Повлена! Средњи Повлен, Плоче, Видиковац, Цетиња, Црквица и на крају највиши врх западне Србије, Мали Повлен, била су одредишта на стази коју су успешно савладали! Поред захтевне стазе, овај дан ће бити запамћен и по укусу пасуљу и чају, а изнад свега по гостопримству чланова Планинарског клуба. Трећаци су показали да су спремни за изазове који их чекају! Учитељица Светлана Арсић и дефектолог Неда Аћимовић су поносне на ученике, учеснике ове акције.

Дружили су се и заједно планинали са групом ученика седмог разреда Прве основне школе и њиховим разредним старешином, тако да је овај изазов био још занимљивији.

Књиге су увек у моди

У мноштву актуелних збивања, новина и иновација, савремених техничких и технолошких достигнућа и трке да се све то савлада, прихвати и имплементира у свакидашњи живот, стиче се утисак да је књига изгубила своје место. Наша Школа је позната по соларној соби, интерактивним таблама, приступу Интернету у сваком кабинету, потпуној опремљености кабинета за информатику, као и многим другим савременим средствима за наставу.

Међутим, има нешто што недостаје у овом набрајању, и увек ће недостајати, а ми ћемо се трудити да и то набавимо. То је оно што одмах и једноставно испуни срце – књига! Стара, добра пријатељица, тиха, стрпљива и ћутљива све док радознали читалац листањем њених страница не покрене магију исписаних редова. Активностима везаним за овај незаобилазни сегмент нашег живота показали смо да књига у нашој Школи има веома важно место.

На Светски дан осмеха и добрих дела, 7. 10. 2016, у оквиру Дечје недеље, имали смо предиван сусрет са Виолетом Милошевић, директорком Библиотеке, Владом Пантићем, представником Општине, представником Друштва „Ром“ и члановима Рвачког клуба „Младост“ Ваљево, који су уприличили дружење са нашим ученицима у акцији „Шта читају деца из Колоније?“. У просторијама МЗ „Нада Пурић“, које тренутно користе рвачи за своје тренинге, спојили смо наизглед неспојиво – рвање и читање. Испоставило се да ове вештине и те како иду заједно, јер снаже дух, тело и ум, а то је важно за здраво одрастање наше деце.

У сарадњи са Матичном библиотеком „Љубомир Ненадовић“, у току Дечје недеље, у нашој Школи је организовано прикупљање поклон-књига за децу. Ученици првог разреда су међусобно поклањали књиге, уз писање порука пријатељства.

Наши ученици од другог до четвртог разреда су доносили књиге по избору и поруке за непознате другове, до којих ће књиге dospети. Део књига дониран је школској библиотеци (лектире и стручно штиво), а остале су однете у Дечју библиотеку, као део акције „Књига пријатељства“ друштва „Агора“. Те књиге су се на неки начин и „вратиле“ нашим ученицима кроз акцију „Шта читају деца у Колонији?“. Књига вреди онолико колико је пута прочитана, наше књиге сада читају нека друга деца, што нас веома радује.

На Универзитету Сингидунум ученици VI₁ који похађају грађанско васпитање и ученици осмог разреда посетили су изложбу „Простор књиге“ графичке дизајнерке Данијеле Парацки, некадашње ученице Школе. Ученици су могли видети дизајнерска решења за велики број публикација – књига које је ауторка стварала у сарадњи са многим реномираним институцијама културе. Ученици су изложбу посетили у пратњи Мирјане Лукић, наставнице ликовне културе, и Оливере Продановић, наставнице шпанског језика.

Ученици и наставници Школе посетили су 27. октобра 61. Међународни београдски сајам књига. Слоган овогодишњег сајма био је „Књиге у руке“, а почасни гост Сајма био је Иран. Ученици су имали прилику да се упознају са делима домаћих и страних аутора и да уживају у празнику књига. Обишли су бројне издаваче, дружили се са писцима, а наравно, дружење са књигама су наставили и после сајма. Осим посете Сајму, ученици су посетили Торањ на Авали и прошетали се ужим центром Београда. Ученике су пратиле Весна Ивановић, наставница физичког васпитања, и Оливера Продановић, наставница шпанског језика.

Школа је пројектом Министарства просвете, науке и технолошког развоја добила 36.500 динара за набавку књига за библиотеку. Тим поводом, међу ученицима је спроведена анкета, како би се утврдило које књиге они највише читају у слободно време и која су њихова интересовања. На основу тога је направљен избор различитих наслова ван редовне школске лектире.

Приликом избора књига водили смо рачуна о квалитету самих наслова и дела, као и о техничкој опремљености књига (повез, тврдо корицење), јер су књиге намењене за вишегодишње коришћење. Фонд школске библиотеке обогатили смо новим и актуелним публикацијама за децу, романима, енциклопедијама (преко 70 наслова), које су ученици, како млађих, тако и старијих разреда, нестрпљиво дочекала са широким осмесима и великом радошћу.

Песничка реч младих

У младости се облачимо у дуге и идемо храбро као звезде.

Емерсон

У Матичној библиотеци „Љубомир Ненадовић“ одржано је књижевно вече под називом „Књижевна сцена младих у Ваљево“. Млади у Ваљево покушавају да пронађу најбољи пут за представљање свог уметничког стваралаштва. Говорило се о њиховом стваралаштву, проблемима на које наилазе, разликама у проналажењу решења, о примерима из прошлости и перспективи.

Ово вече је својеврстан допринос напорима да се подрже, сачувају и помогну млади талентовани писци, али и промовишу и они који, иако су сасвим млади, имају иза себе већ створена књижевна дела која чекају да буду објављена. Песничка школа Основне школе „Нада Пурић“, коју води Драган Павловић, професор књижевности и библиотекар Школе, имала је да представи неколико чланова.

Представници Школе били су Јован Рајовић, I разред, Лука Митровић, V разред и Елена Букумирић, VII разред, које је надахнуто представио њихов ментор, Драган Павловић. Они су својим кратким, али садржајним песмама показали да свако ко воли књиге и лепо разуме и укршта риме може написати песму. Није ли на крају свако од нас песничка душа својствена себи на неки посебан начин, сваког од нас одликују друге ноте, а можда и неки други линијски систем.

Посебна нота ове вечери био је гимназијалац Немања Грујичић, бивши члан наше песничке школе, који је на прагу објављивања своје прве збирке песама. Он пише о реалности и различитом схватању људи у савременом добу, али и другим дискутабилним темама којима доста критикује, али и хвали.

Дружење са младим песницима и присутним гостима, међу којима су били и поносни родитељи, баке, деке, наставници, критичари, као и млађе генерације које ће се можда тек остварити у овим улогама, протекло је у пријатној атмосфери.

Сања Петровић VIII₁

„Дете – деци“ – збирка песама

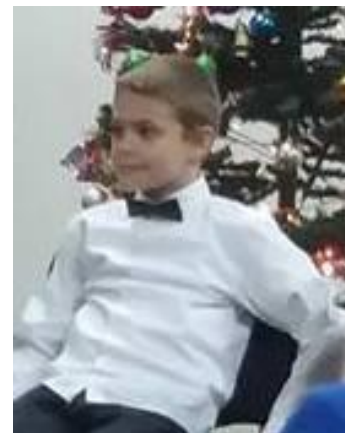
Има једна слика и лепа је врло...

Промоција књиге „Дете – деци“, ученика Школе, Лазара Грујичића, одржана је у просторијама Ваљевске болнице. Промоцију су увеличали песник Бојан Ивановић, др Зоран Милосављевић и ученици трећег разреда, који су, у част свог друга, припремили пригодан програм.

Песништво овог младог песника трага и хода путевима богате маште и радосног детињства. Непрестано, из стиха у стих, скида нам велове радости, изненађује дубоком, искреном емоцијом, као и сликама које су блиске нади и усхићењу. Ређају се у дечијим веселим очима и искреном срцу: дивљење према малој пахуљи, несташном мачку, свежини јесени, првим данима пролећа, моћном и дубоком мору, немирној другарици, лепим и тајанственим сликама маште, драгој школи. Тиме се умножава свет доживљеног и слави створени свет, као добро и срцу топло

место... Тако у једном усхићењу песник пева *Птице певају и сивилу зиме пркосе*, или *Тако мала, а тако дивна пахуља*, док у песми *Школа он врло реалистично говори У њој се радује, тугује и учи*.

Богатство израза и тема употпуњено је инспирацијом коју песник врло јасно казује, а то су прочитане књиге, јунаци и светови које је он преузео као свој сопствени свет. Зато у песми „Авантура“ наилазимо на жељу да се буде као Робинзон Крусو, а у песми „Девојчице и дечаки“ инспирација су Њопићеви „Орлови рано лете“. Песник са дубоком емоцијом поклања стихове и својој учитељици Мири, чиме свет који га окружује постаје стваран, а емоција нескривена и дубока. Стих којим се песник обраћа је углавном слободан, без робовања рими, што указује на модерност израза и неспутаност у изношењу доживљаја. Песник и поезија обећавају да ће порастати у светли и радосни свет.

О чему причају свици својој деци пред спавање

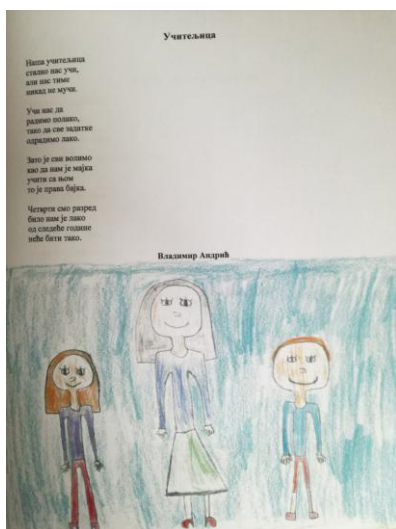
Живела је једна весела породица свитаца. У породици су живели мама свитац по имену Тара, тата свитац по имену Џон и њихова деца Џоји, Кејти и Мими.

Једне олујне ноћи малом свицу Џоју се није спавало, па се искрао и кренуо у шуму. Дошло је јутро и мама Тара и тата Џоји нису знали где им је трећа беба. Кренули су у потрагу. Пронашли су је између камења и одвели је на сигурно. Затим су им испричали причу.

Живео је један свитац који није имао пријатеље. Био је тужан. Желео је да упозна неке пријатеље. И тако је он размишљао, размишљао и није приметио да је упао у паукову мрежу. Затим су у помоћ дошли врапци који су чули како неко дозива у помоћ. Искључали су мрежу и ослободили свица. Свитац је ипак схватио да има пријатеље, па је увек причао како се у невољи препознају пријатељи. Мали свици су заспали уз ту причу, као и мама Тара и тата Џон.

Дарија Ранковић II₁

Одељењски часопис IV₂

На завршној приредби, у јуну 2016. године, ученици одељења IV₂ представили су своје радове, који су објављени у одељењском часопису.

Применом наученог знања кроз песмице, приче, драмске текстове, басне и бајке показали су

своју креативност и развијеност маште.

Сваки рад је

пропраћен цртежом који је илустрација текста.

Насловну

страну часописа

нацртале су ученице

Тара Димитријевић и

Кристина Јаковљевић.

Уређењу часописа и

његовом пласману, за

сваког ученика по један, допринели су родитељи и учитељица Марина Ковачевић.

Из збирке песама „Дете – деци“ Лазара Грујичића

ДА ИМАМ НЕКУ МОЋ

Да имам неку моћ,
никада не би пала ноћ,
дан би нас стално обасјавао
и децу, сву на свету, засмејавао!

Да имам неку моћ,
никада не би било рата,
и свако би дете имало брата,
надокхват руке била би дуга,
и свако би имао најбољег друга.

Да имам неку моћ,
храна и деца би била здрава,
одрасли без мука и проблема,
ал' бојим се да за сада
нема тог решења.

ШКОЛА

Школе су велики
тајаствени бродови
што сваке јесени испуне луке,
спуштају сидра за столове и
клубе.

Сваког септембра примају ђаке,
задају тешке и лаке задатке.

У њој се радује, тугује и учи,
ал' истни за вољу
и много тога научи.

ДРУГ

То је онај
што се смеје,
што ме бодри,
и са лепом
речи теши.

То је онај
што ужину дели,
у невољи
да помогне жели.

Обострано
све то треба бити,
и другарство никад
не треба крити!

„Од читања се расте“ – читалачки дан у IV₁

Међународни дан библиотекара ученици одељења IV₁, са учитељицом Јеленом Димитријевић, обележили су организујући читалачки дан.

Прва активност била је презентација радова које су ученици припремали за лектуру. Лирске песме обрађене су кроз рад у паровима, па су тога дана ученици представили своје плакате за групе лирских песама.

Друга активност била је посета библиотеци и сарадња са библиотекарком Лејлом Вујетић, која је ученике упутила у начин коришћења речника, енциклопедија и неке стручне литературе. Са радошћу и великим интересовањем, ученици су, по упутству, тражили нове информације и податке.

Трећа активност „Препоручујем за читање“ организована је са ученицима из одељења IV₃, који су били пажљива публика у свечаној сали, где су ученици представљали своје омиљене књиге. Свако је донео омиљену књигу и укратко је представио друговима, да би и друга деца пожелела да је прочитају. Затим су међусобно размењивали књиге и читали своје дневнике читања, где бележе шта су у току месеца прочитали.

После тога, ученици су правили разредни плакат, на ком ће се у току месеца бележити који ученик је коју књигу прочитао. На основу тог плаката биће проглашаван Читалац месеца, а на крају и Читалац четвртог разреда.

У поподневним часовима одржан је општи родитељски састанак „Деца нам лоше читају – шта ја ту могу?“ за родитеље ученика четвртог разреда. Најпре су родитељи попунили анкету о читалачким навикама у породици и личним ставовима. Затим се говорило о начинима и техникама које се морају применити да би ученици читали течно, брзо и са разумевањем, као и о начину на који родитељи могу да помогну онима који имају потешкоће у читању.

Овакве активности подстичу ученике да читају, размењују и воле књиге. Биће их још!

„Сачувајмо јеле!“

Поводом новогодишњих празника, 23. 12. 2016. ученици III₃ и IV₁ са својим учитељицама имали су угледни дан са темом „Сачувајмо јеле!“. Тим поводом, предузеће „Ерозија“ је школи поклонило једну јелку са бусеном, који смо након празника засадили у школском дворишту.

Ученици су имали разне активности у току овог дана.

Писали су слободне саставе на тему „Причала ми новогодишња јелка“, затим су се упознавали са еколошким проблемима, које имамо због недозвољене сече зимзеленог дрвећа, разговарали су на тему „Шта је еколошкије, купити пластичну или јелку са бусеном?“ и како они, као деца могу да сачувају јеле.

Ипак, најзанимљивији део рада је била ликовна радионица у

Холу школе, коју су ученици реализовали заједно са својим родитељима, правећи еколошке украсе за јелку, прозоре и учионицу и различите јелке од рециклираног материјала, флаша, вуне, картона, папира и ролни.

Ученици и родитељи су уживали у раду, сви су били задовољни направљеним украсима, а доста су и научили о заштити наше околине и биљног света.

Свети Сава је наш путоказ

Школска слава Савиндан и ове године великом радошћу испунила је Основну школу „Нада Пурић“ у Ваљеву. Музичким и драмским програмом, лик и дело утемељитеља српске просвете славили су ученици свих разреда, запослени и бројни гости свечаности. Најуспешнијим наставним радницима и добротворима Школе уручене су Светосавске похвале. Свечаност је завршена агапама у школској трпезарији.

„Свети Сава је једна од најузвишенијих личности словенских народа. Велики духовник, државник, дипломата, песник... Лепо је да нам он буде идеал како треба живети. Јер, какав је идеал коме тежи, такав је и човек. Живео је у тешком времену, када је требало одлучити између моћног Рима и истине Византије. Одабрао је да служи истини, а то је најузвишенији циљ. И због тога треба да нам буде путоказ“, беседио је протојереј Милорад Средојевић, некадашњи парох ваљевски, који годинама службује у Београду.

„Будући да се налазимо у школи, важно је рећи да треба да учимо да будемо људи, да узрастамо, а то се може знањем, етиком и естетиком. Живот који живимо је трен у вечности и важно је да поштујемо оне који су живели пре нас и оне који ће живети после нас. Да имамо циљ – остати у светосавској духовности и култури. Школа је ту да децу научи свему што им је потребно за живот. Нека нам Свети Сава у томе помогне, јер захваљујући њему и ми данас постојимо“, поручио је прота Милорад Средојевић, честитајући славу овогодишњем домаћину, професору Ђорђију Бубањи, директорки мр Ани Савковић, колективу Школе, ученицима и свима који су дошли да са њима прославе школску светковину.

Обред ломљења славског колача и освећења жита и вина обавио је надлежни парох, протојереј-ставрофор Драгомир Јовановић, уз саслуживање протe Милорада Средојевића и ђакoна Јована Новитовића, вероучитеља у популарној ваљевској „Четвртој“. Част домаћина за предстојећу годину припала је учитељици Јасмини Стојановић.

Савинданска свечаност прилика је да се начини осврт на постигнуто и награде они који су највише допринели раду и развоју школе, истакла је директорка Ана Савковић. Према критеријуму – успеху ученика на такмичењима из разних наставних области, Светосавским похвалама награђено је дванаесторо учитеља и наставника. У знак благодарја, она је уручила похвале и предузећима и појединцима, који су несебично помагали школске активности, као и васпитачима Предшколске установе „Милица Ножица“, са којима школа „Нада Пурић“ има сјајну сарадњу. У завршници обраћања, директорка Ана Савковић захвалила је свештенству, домаћину славе, представницима локалне самоуправе, школског одбора, Дома здравља и свима који су били део славља.

У оквиру уметничког програма, песмама о Светом Сави представио се ученички хор, са диригентом професором Биљаном Тодоровић. Чланови Културно-уметничког друштва „Крушик“ извели су сплет игара из ваљевског краја, док су полазници веронауке приближили делове житија Светог Саве игроказом, који је осмислио вероучитељ ђакон Јован Новитовић.

Извор: Епархија ваљевска

МОЛИТВА

Господе Боже, ја те молим
са моја мала три прста
заштити нас, јер ја те волим,
да у мени љубав увек блиста.

Заштити Боже моју маму,
која тежак живот води.
Не остављај је никада саму,

јер она само у мени
будућност види.

Услиши Господе молитве моје.
Ти си увек са нама,
у срцима нашим.
Да мржња и завист не постоје,
јер се ја лоших, Господе, плашим.

Са мамом у цркву често идем.
Тамо у миру и тишини
молимо се за доброту.
Њене сузе кришом видим
и обришем.
Она се насмеши и каже:
„Сине, љубав и вера су
најважнији у животу“.

Јован Рајовић I₁

Хуманост на делу – Милица Вуковић

Ученица Школе, Милица Вуковић, има велико срце! Ваучер који је добила од татине фирме за свој новогодишњи пакетић одлучила је да дарује ученицима са сметњама у развоју. Деца се уче хуманости од малих ногу. Очито је ова породица сјајно обавила овај део васпитања.

Међутим, ово није први пут да породица Вукомановић показује хуманост и пажњу. Ученици специјалних одељења и ученици из редовне наставе који раде по ИОП-у, 27. 9. 2106. године ишли су на излет у Београд.

Захваљујући родитељу Зорану Вуковићу и спонзорима из нашег града, наши ученици су посетили Зоолошки врт, цркву Ружицу, Калемегдан и ручали у МекДоналдс ресторану. На излет је ишло 25 ученика, 6 родитеља, 4 дефектолога и педагошки асистент.

Трећи Фестивал сценских минијатура

Трећи Фестивал сценских минијатура за децу и младе одржан је у Лесковачком културном центру. Нашу школу су представљали ученици разреда IV₁, њих осморо, са перформансом „Не ругај се!“, који је посвећен особама са инвалидитетом, прихватању различитости и међуљудском разумевању.

Ауторски текст за перформанс написала је Јелена Димитријевић, а сарадник у припреми била је Светлана Арсић. У перформансу су коришћени спот и песма „Не ругај се“ хора Чаролија и Делта фондације. Ваљево је почастовано улогом града госта-домаћина на овогодишњем Фестивалу, па су наши ученици били присутни на свечаном отварању Фестивала. Затим су погледали све минијатуре првог такмичарског дана и уживали у програму Фестивала.

За наше ученике организована је посета ОШ „Вук Караџић“ у Лесковцу, где је за њих одржан поклон час кинеског језика, који се у овој школи учи факултативно већ пет година.

У конкуренцији старијих ученика, наша минијатура је врло пажљиво пропраћена и награђена је великим аплаузом од стране публике. Остатак дана ученици су провели похађајући радионице о позоришту сенки и луткарству. Вратили смо се из Лесковца у вечерњим сатима, препуни лепих утисака и успомена.

Наша минијатура награђена је специјалном наградом за хуманистичку поруку фестивала.

Дан хендикепа, 3. децембар

У специјалним одељењима и у редовној настави учи преко 30 ученика са неком врстом хендикепа. Сваке године трудимо се да им Дан хендикепа, 3. децембар, улепшамо и да га на најбољи могући начин обележимо. Самим тим, скрећемо пажњу и на потешкоће и проблеме које лица са хендикепом имају и са којима се боре. Помоћник градоначелника Саша Симић просуствовао је приредби и поделио поклоне за ученике са хендикепом. Након поздравне речи директорке Ане Савковић, на приредби су узели учешће чланови најмлађег ансамбла и оркестра КУД-а „Абрашевић“, са игром „Тарантела“. Део програма припремили су ученици специјалних одељења и ученици из редовне наставе који раде по ИОП-у, представивши се рецитовањем и глумом.

Ученици IV₂, Нина, Марија, Јулија и Мина, и ученик I₁, Јован, који су добитници награда на конкурс Друштва за церебралну парализу, на тему „Различитост нас спаја“, прочитали су своје награђене радове и тако употпунили ову приредбу лепим, искреним речима. Затим се група ученика IV₁ представила сценском минијатуром „Не ругај се!“, посвећеном особама са хендикепом. Њихов наступ је био веома успешан и сви посетиоци су их наградили великим аплаузом.

Тематски дан „Нова година“

У среду 28. 12. 2016. године у Свечаној сали Школе одржан је тематски дан „Нова година“, који су припремили и реализовали ученици првог разреда, са учитељицама Новком Мосуровић-Анрић, Марином Ковачевић, Виолетом Кењић и наставницом енглеског језика Сузаном Јаневски. Ученици су кроз предмете српски језик, енглески језик, математику и ликовну културу приказали своја знања и умења, као и своју креативност. Радост и весеље су нам подарили и предшколци, који су нам одиграли своју новогодишњу представу. Учесници на тематском дану су узели и родитељи.

„Безбедно детињство – развој безбедносне културе младих“

У свечаној сали Школе одржано је предавање за ученике V разреда, у оквиру пројекта „Безбедно детињство – развој безбедносне културе младих“. Предавање је реализовала Јелена Филиповић, млађи полицајац.

„Очување и заштита репродуктивног здравља код школске деце и омладине“

Ученици осмог разреда су присуствовали предавању „Очување и заштита репродуктивног здравља код школске деце и омладине“ у организацији Дома здравља, Завода за јавно здравље и Црвеног крста. Предавање су одржали медицински стручњаци Славица Филиповић, Снежана Маринковић, Иван Аксентијевић и Зорица Јовановић.

Тематски дан „Богата јесен“

У одељењу IV₁ одржана је интегративна настава у учioniци, школском дворишту и школској кухињи „Богата јесен“. Поред богаћења речника, обнављања градива о биљном свету и природним богатствима, мерења масе поврћа које су донели, вежбања сабирања и одузимања, правили су шарену салату за зимницу у нашој кухињи и научили су како се прави и за шта служи компост. Леп, узбудљив и поучан дан ком су присуствовале директорка Ана Савковић и педагог Зорица Милић. А сутрадан, пунили су тегле и носили су зимницу кући, није било важно што је субота.

Радионица Агенције за заштиту грађана

У оквиру Дечје недеље, представнице Ученичког парламента, Александра Вићентић VIII₁, Теодора Алексић VIII₂, Кристина Спасојевић VIII₃, Милица Карановић VII₁ и Николина Ђурић VIII₃ учествовале су у раду радионице „Права деце кроз призму заштитника грађана“, која је одржана у Првој основној школи, у организацији Агенције за заштиту грађана. Радионица је организована на градском нивоу.

Серија предавања „Биљке рекордери“

Серију предавања о биљкама одржала је професор Драгана Недељковића, пејзажни архитекта, чиме је реализован план Тима за заштиту животне средине. Предавања под називом „Биљке рекордери“ одржана се у различитим терминима током октобра месеца за све ученике Школе.

„Безбедност деце на интернету“

У оквиру пројекта „Сто школа за детињство без бола“, под покровитељством Центра за едукацију и превенцију социјалне патологије „Доротеј“ Београд, а уз подршку Министарства трговине, туризма и телекомуникација, одржано је едукативно предавање под називом „Безбедност деце на интернету“. Предавање је реализовао Влада Арсић, новинар, писац и публициста, аутор запажених књига „Лопатање ђавола“, „Изгубљене у магли“, „Армагедон“, које се махом баве искушењима и проблемима који вребају најмлађе. Влада Арсић је кроз конкретну причу о ономе што се већ негде неке догодило, не задржавајући се на статистичким подацима и сувопарним бројкама, веродостојно указао ученицима на то да би свако од њих и сам лако могао да се нађе на мети насилника. Он је истакао да се о проблемима који вребају на интернет мрежама не сме ћутати, јер се ситуација тако само може погоршати. Предавању су присуствовали сви ученици од V до VIII разреда Школе.

Садржајно путовање у Београд

За ученике трећег и четвртог разреда нема зиме, јер су овај уторак провели у Београду, и имали су много лепих и занимљивих активности. Најпре су погледали представу „Цар је го!“, по популарној бајци Ханса Кристијана Андерсена „Царево ново одело“, која је за њих одиграна у Малом позоришту „Душко Радовић“.

Након представе, ученици су посетили цркву Светог Марка, а затим кренули у кратку шетњу кроз центар града. Посетили су и изложбу „Медицина у Србији кроз векове“, у Српском лекарском друштву, а највећу пажњу и интересовање је изазвала посета Музеју науке и технике. Изложба и научна играоница је одушевила наше ученике, провели су лепо и забавно време у простору за игру, који је направљен по законима физике.

Најзначајнији резултат едукације је толеранција

*Ако желимо да научимо да будемо толерантни, непријатељ ће нам бити најбољи учитељ. – Далај Лама
Не слажем се са оним што мислиш, али ћу до краја бранити твоје право да то кажеш. – Волтер*

Поводом Међународног дана толеранције, 16. новембра, у Школи је организована Радионица о толеранцији. Радионици су присуствовали представници Ученичког парламента основних школа у Ваљеву. Ученици су кроз занимљиве активности разменили мишљења и упознали се са појмовима толеранција, предрасуда, стереотиopa и дискриминација. Научили су како да боље схвате и прихвате другачија мишљења. Радионицу су водиле Зорица Милић, педагог Школе, и Оливера Продановић, наставница шпанског језика и руководилац Ученичког парламента Школе.

На обали реке

Било је хладно, али и суво зимско вече. Код куће нисам имао шта да радим. Убундао сам се и кренуо да прошетам. Кретао сам се мрачним и уским улицама града. Ишао сам све даље и даље. Стигао сам до предграђа, најтишег и најмирнијег дела града. Пажњу ми је привукла мрачна, уска речица, у којој је једино светло био мутан одраз светиљки крај пута, које су се гордо и узвишено огледале у овој тајанственој речици. Стао сам, потражио клупицу на ивици кеја и сео. Тад се удубих у своје мисли, погледом упртим у последње листове већ скоро оголелог дрвња. Под утицајем слабашног ветра лишће се одвајало од грана и својим спокојним падом описивало кружнице. Олињало дрвје изгледало је још тужније, увело стењући на ветру. Крхки, суви листићи који су пали на површину воде реке, тихо су клизали као плесачи који су око себе правили таласе у облику прстенова. Таласи у боји опсидијана полако су се ширили и нестајали, као и моје мисли.

Устао сам и кренуо даље, пратећи обалу реке. Река је вијугала – кривудала, као човек када се изгуби и тражи познати му пут или знак да би се оријентисао.

Река је у својим окукама, разгоропажена због буђења из обамрлости, живахно поскакивала и ритала се, изгледајући као мали, одбегли вал жестоке морске плиме, а онда, у пријатнијим пределима, узбуркана вода опет је проналазила свој дуго жељени мир. Река, полако вукући саму себе, изађе на чистину, одакле сам имао предиван поглед на ноћно небо, које је заштитнички бдело над водом. Месец је плутао по бескрајној површини ноћног неба као пренадувани балон или брод са ветром у једрима. За овај прекрасан приказ ветар је почистио све облаке, тако да су се звезде виделе у свој својој раскоши. Река, овде стопљена са околином, мирно је прела своју бескрајну мантру слободе и раскоши.

Нисам могао да одвојим поглед и скренем мисли од бескрајне лепоте природе. Река је била мој једини путоказ, а Месец чувар у прекрасном сјајном оклопу.

Немања Тадић VII₂

Месец средњошколских гостовања и презентација

Месец Техничке и Медицинске школе

Према плану Тима за професионалну орјентацију, у новембру је одржан низ активности којима су се представиле Техничка и Медицинска школа.

Драмска група Техничке школе одиграла је представу „Како сам покварио рођено дете“ за ученике школе „Нада Пурић“. Представу је режирала Милка Ерић Васиљевић. Изванредна глума двадесет глумаца, ученика Техничке школе, и савремене и инспиративне теме одушевиле су наше ђаке, који су их наградили бројним аплаузима. Музичка пратња оркестра младих средњошколаца које је припремио Ненад Блажић, професор музичког васпитања, употпунила је пријатан и поучан уметнички перформанс.

Друга активност за ученике седмог и осмог разреда била је мултимедијални час „Прича о миту“, који су припремили ученици Техничке школе, са ментором Јасмином Дрндарски Стојаковић, професорком књижевности.

У уводном делу презентације часа професорка Јасмина је истакла да је филм оригинално остварење ученика грађевинске струке, који су захваљујући истраживачком духу, познавању више компјутерских програма и љубави према уметности остварили својеврстан подухват. Објединили су митологије старих цивилизација (египатску, сумерско-вавилонску, индијску, келтску, нордијску) и открили повезаност и подударност између њих. Дошли су до сазнања да све њих прожима божанска неуништивост природе кроз ликове богова и ништавност човека у односу на њу.

Говорећи о занимањима која се изучавају у Техничкој школи, професорка је истакла повезаност грађевинарства, архитектуре и уметности, па пројекти који обједињују ове области су веома чести, а тимски рад ученика јако развијен. Ученици који желе да упишу ову школу имали су прилику да поставе питања и да на њих добију потпуне одговоре.

Изложбу под називом „Кораци среће“ чинили су необични и чудесни модели разноврсне обуће, према којима она најчувенија ципелица из бајке „Пепељуга“ постаје тако демодје. Изложба је отворена уз музички програм ученика Школе и поздравни говор директорке мр Ане Савковић. Присуствовали су ученици дизајнери, професорка Дина Станимировић, њихов ментор, и ученици Школе, а поред необичног призора, који је привлачио пажњу својим бојама, облицима, украсима, застали су и они који су се другим поводом затекли у холу.

Дизајн ципела радила су четири одељења I и четири одељења II разреда Техничке школе. Изложба има око 160 ципела, патица, штикли, папуча, чизама. Рађено је у паровима и појединачно. Ниједна ципела није иста, свака је посебна на свој начин, свака је оригинална и носи своју поруку. Свака је рађена са љубављу, пажњом и жељом да то што боље испадне. Изложба је названа „Кораци среће“, а циљ јој је да се шири љубав, срећа, радост.

Презентација Медицинске школе „Др Миша Пантић“

По програму Тима за професионалну орјентацију за ученике осмог разреда Школе, професори и ученици Медицинске школе „Др Миша Пантић“ реализовали су презентацију своје школе. Бојана Ђурић, Данијела Марковић и Јелена Митровић, професори здравствене неге и чланови Тима за каријерно вођење Медицинске школе, кроз видео презентацију и живу реч представили су школу, а њихових тринаест ученика, чланова секције Прва помоћ из II₂ и III₂ су извели „Реалистички приказ повреда стања и обољења“.

Д као другарство

Као и претходне две године, тако и сада сваке среде од 18 до 19 часова дочекујемо наше драге предшколце града Ваљева на бесплатним креативним радионицама. Све радионице су осмишљене тако да малим будућим ђацима буде лепо, поучно и забавно. До сада је одржано двадесет радионица, а планира се да се радионице одржавају до краја априла.

Поред радионица, одржане су и две стручне Трибине за родитеље предшколаца. Трећа Трибина је планирана као општи родитељски састанак у вези са поласком у први разред, набавком уџбеника и изборним предметима.

Све ове активности организују учитељице, предметни наставници, стручни сарадници у нашој Школи, а укључени су и ученици осмог разреда, у оквиру пројекта о стручном усавршавању, који желе да се баве неким од занимања везаним за децу.

Сви који су се укључили у рад са овим малишанима слажу се да тих сат времена брзо прође. Посебно су ове радионице занимљиве предметним наставницима, јер често немају прилику да раде са овим узрастом. Уз то, појавиле су се неке играчке којих није било у њиховом детињству.

„Свет бајки“ је радионица за предшколце коју су осмислиле и реализовале учитељице Виолета Кењић и Марина Ковачевић и педагошки асистент Данијела Јанковић.

Радионицу за предшколце „Д као другарство“ реализовале су учитељице другог разреда. У уводној активности деца су говорила о томе шта за њих значи другарство. Певали су и играли уз песму „Другарство“ Миње Суботе. У завршном делу, ликовним изражавањем представили су омиљене и маштовите ситуације у дружењу са својим друговима. Циљ активности је усвајање знања о сличностима и разликама између себе и других и навикавање на сарадњу и тимски рад.

Дванаеста радионица за предшколце одржана је 21. 12. 2016, у организацији Бранке Старчевић, наставнице хемије, ученица осмог разреда и учитељица четвртог разреда, Весне Андрић и Јелене Димитријевић. Наши предшколци су присуствовали демонстрацији занимљивих хемијских огледа, које су за њих извеле Нина, Ања и Драгица, ученице VIII₂. Уз одушевљење свих присутних, нашим малим гостима на неки начин приближили смо хемију – науку о магији, како су је они назвали.

„Мале олимпијске игре“ у Врању

Прошле школске године, када смо били трећи разред, у априлу 2016, такмичили смо се са осталим основним школама града Ваљева у Полигону свестраности. Наша екипа од 12 девојчица трећег разреда победила је на градском нивоу. Морале смо да се спремимо за Малу олимпијаду у Врању. Вредно смо вежбале и 13. маја кренуле смо пут Врања.

Пут је био дуг и напоран, али и занимљив. Када смо после осам сати стигли у Врање, сместили су нас у касарну. Касарна је била пуна деце – учесника Олимпијаде из различитих градова.

Увече смо се прошетали до Трга Станише Стошића, где смо се забављали уз концерт Жељка Васића. С обзиром да смо били уморни и да нас је чекало такмичење, раније смо пошли на спавање.

Било нам је необично што спавамо у великим војничким креветима на спрат.

Сутрадан смо рано отишли у Халу спортова, где су се одржавале Мале олимпијске игре. Хала је била препуна деце, која су била узбуђена пред такмичење. Такмичило се око седам стотина учесника из седамнаест округа Републике Србије.

Када је почело такмичење имале смо велику трему. Прозвали су нас. Стајале смо у колони и чекале смо знак за старт. Дале смо све од себе и успешно савладале препреке. И поред тога, било је бољих екипа од нас. Секунде су одлучивале победника.

Освојили смо пето место у категорији девојчица трећег разреда. Биле смо јако поносне на то. Али било нам је и жао што нисмо освојили неку од медаља.

На крају Олимпијаде смо се радовали успеху екипе другог разреда наше школе, јер је она освојила друго место и сребрну медаљу.

И да закључим, на „Малим олимпијским играма“ сви моји другари и ја смо веома успешно представљали ОШ „Нада Пурић“, град Ваљево и Колубарски округ. Посебно су на нас поносне наше учитељице и наставница Весна Ивановић, јер нас има укупно двадесет девојчица у целом разреду, а нас дванаест је остварило тако леп успех.

Јулија Симеуновић IV₂

Спортски дан 2016.

У понедељак 5. 9. 2016. године одржан је спортски дан у спортско-рекреативном центру „Петница“.

Ученици првог разреда су се са задовољством придружили својим старијим другарима. Поред купања, дан смо испунили разним играма. Најлепше од свега је што су се ученици дружили и упознавали на овако забаван начин.

Трка „Генерал Ђукић“

Шеснаеста меморијална трка „Генерал Ђукић“ одржана је у Ваљеву 28. 10. 2016. У категорији 3. и 4. разред стаза је била 800 метара и ученик Данило Булатовић III₃ освојио је значајно друго место. Први је био дечак четвртог разреда из Атлетског клуба у Зрењанину. Честитамо им и поносни смо на Данилов успех!

Трка за срећније детињство 2016.

Традиционална Трка за срећније детињство на Колубарском кеју 8.10. 2016. протекла је успешно за наше ученике. У пратњи учитељице Виолете Кењић, ученици су сјајно представљали Школу.

Прво место у конкуренцији девојчица првог разреда – Тара Чулић I₃.

Прво место, дечаци првог разреда – Борис Раковић I₁.

Прво место, дечаци другог разреда – Вељко Митровић II₂.

Прво место, дечаци трећи разред – Данило Булатовић III₃.

Пехар за школу за свеукупни успех наших ученика!

„Одбојка на улици, Ваљево 2016.“

Окружни одбојкашки савез Србије је у суботу, 24. септембра 2016. године у Ваљеву организовао одбојкашки турнир „Одбојка на улици, Ваљево 2016.“ у Кадађорђевој улици, од Вука Карацића до Поп Лукине улице. На турниру су учествовале екипе основних и средњих школа, тако што су се утакмице играле 4 на 4, на два добијена сета до 15. Учесници су добили мајице, дан је био сунчан и леп, расположење сјајно, играчи и публика осмехнути. Основна школа „Нада Пурић“ је учествовала са три екипе: „Тигрови“, „Другарице“ и „Краљице“. Сви су уживали, а „Другарице“ су освојиле прво место. Још пуно ученика Школе је учествовало на турниру, играјући за клубове у којима тренира. Сјајна манифестација коју је било сјајно гледати, сјајно учествовати и сјајно имати у свом Граду!

Младић великог срца

„Српски фудбалски репрезентативац Матија Настасић је послао донацију Општој болници у Ваљеву, његовом родном граду, за реконструкцију и санацију Одељења педијатрије. Младић великог срца ни у далеком свету (игра за Шалке, Немачка) није заборавио завичај. Обезбедио је средства да се изведу дуго планирани радови на децјем одељењу капацитета 19 постеља и још 10 лежаја за мајке пратиље“.

Блиц спорт 14. 02. 2017.

Сви локални и државни медији су објавили ово као ударну вест, јер је заиста лепо и важно када наши млади људи који живе и раде у иностранству не забораве свој град и своје суграђане. Исто толико је важно да знају са колико поноса њихови наставници из основне школе говоре о њима, узимајући их за пример када охрабрују „неке нове клинцџ“. Овај гест нашег бившег ученика Матије Настасића, као и сваки његов успех у спорту, дуго траје као тема у наставничкој зборници.

Матија је рођен 28. 3. 1993. и нашу Школу је похађао од 2000. до 2008. године.

Надамо се да је поред основног образовања, спорта и многих других знања у нашој школи почео да учи о хуманости и доброчинству.

ЗАШТО СМО ВАШ ДОБАР ИЗБОР ШКОЛЕ

Основна школа „Нада Пурић“ основана је 1953. године. Шездесет година њеног постојања, од историјата до занимљивих анегдота из ђачког живота, спаковано је у монографију „Основна школа 'Нада Пурић' од 1953. до 2013.“ мр Ане Савковић, коју зовемо Наша књига, као што и школу зовемо Наша Школа. Некада незванични назив 4. школа све мање се користи, јер резултати које остварујемо најчешће нас стављају на прво место.

Циљ школе је да оствари прописане планове, али савремено школство тражи управо да свака школа има своје посебности. Наше посебности су садржене у следећим оквирима.

Четири изборна језика издвајају нашу школу од осталих. Осим на енглеском језику, ми можемо да певамо, поздравимо, честитамо и на немачком, италијанском, шпанском и француском језику. Развијене су језичке радионице, секције, језичке приредбе, а ове године је у нашој школи одржан Божићни фестивал немачког језика.

У оквиру спортских активности, поред уобичајених, у нашој школи негује се и пливање, где је најуспешнија ученица Тијана Тодорчевић са две медаље са републичких такмичења, а на овом нивоу такмичили су се и Сташа Дамњановић, Емилија Аћимовић и Марко Тодорчевић. Посебно су занимљиве активности у природи, које се организују у СРЦ „Петница“, где деца логорују у шаторима и имају програме из стреличарства, рођења, веслања и једрења. Уз то, реализују се и програми спелеологије у Петничкој пећини. У прилог свим спортским подршкама иде и бирање спортисте генерације, чија фотографија заузима почасно место у холу школе.

Химна школе, у реализацији наставника музичке културе, на стихове које су ученици писали, прва је химна школе у граду. Хор је препознатљив по хорској опреми, али и по избору музике коју припрема за све школске пригоде.

Осим редовних наставних предмета, основна школа садржи и обавезне изборне предмете, међу којима је и Веронаука, која подразумева стицање свеобухватног образовања из области вере, традиције и културе. Сви ови садржаји у нашој школи реализују се кроз дружење, разговор и игру, кроз коју ученици налазе одговоре на многа важна питања из свакодневног живота. На сличан начин се реализују и програми из Грађанског васпитања. Ученици се упућују на практично уочавање и решавање проблемских ситуација, при чему се увекбавају да проналазе легалне начине за постизање циљева.

Информатичка знања су фундаментална знања и неопходна су за оснаживање ученика за живот у 21. веку, без обзира на школу у коју иду или професију којом се баве. Наша школа редовно учесује на свим нивоима такмичења, а постигана су и прва места на државним такмичењима

Подједнако се уважавају све активности ученика, али посебно нас радују оне креативне. То се негује на часовима ликовне културе и ликовне секције. Са конкурса на свим нивоима стижу награде, организују се изложбе, а ходнике и хол школе украшавају панои са радовима наших ученика. Значајан допринос ликовне секције је и у изради сценографија за разне представе, а посебно луткарске, по којима смо тек јако познати.

Од 2008. године почела је са радом луткарска секција. Припремљено је 6 луткарских представа, са којима се учествовало на републичким и међународним смотрима луткарства. Освојене су награде за најбољу сценографију, звучне и светлосне ефекте, анимацију лутака, најбољу представу у целини.

Песничку школу води Драган Павловић, песник и библиотекар. Ученицима који су створили доста квалитетне и надахнуте поезије приређују се књижевне вечери у свечаној сали наше школе и у Матичној библиотеци „Љубомир Ненадовић“. Многи песници наше школе су награђивани на различитим конкурсима. Младим писцима омогућено је да своја дела објављују на сајту наше школе, као и на панону у холу, који се назива „Час из песништва“, где сви могу прочитати песме наших ученика.

Два пута годишње одлазимо на позоришне представе и обиласке музеја и излетишта главног града, Београда. Већ десетак година школа за своје ученике организује посету Сајму књига у Београду. Сваке године интересовање је све веће, јер ученици воле ову велику манифестацију књиге и тако попуњавају своје кућне библиотеке, а уз то се и лепо забаве. Редовно се организују посете и Сајму технике у Београду, као и свим другим научним, истраживачким и едукативним пројектима који су пригодни за одређени узраст.

У нашој Школи постоји и Сензорна соба или соба из бајке. Има неколико разлога за тај назив. Визуелно подсећа на необичан, бајковит простор.

Тим за превенцију ризичног понашања деце и младих организује предавања за ученике наше школе, од првог до осмог разреда, на различите теме.

У допунској, додатној и припремној настави заступљена је и онлајн настава, а већина одељенских заједница и такмичарских група има формиране чет-групе и сталну комуникацију са наставницима.

Ученици у школи могу прославити рођендан у друштву својих другара и уз анимацију учитеља. Уз прикладну музику, мноштво игара и адекватну декорацију добар провод је загарантован. Ову могућност у великом броју користе ученици млађих разреда.

Није баш да много волимо када дође и то на ред, али имамо обезбеђен и стоматолошки третман. Радно време стоматолошке амбуланте одвија се два пута недељно. Стоматолошка амбуланта је важан део школе, јер школа поред образовања и васпитања води рачуна и о здрављу ученика.

Да је све ово тачно, сведочи су нам и: сајт школе, који се редовно ажурира, а његов садржај се још редовније похваљује; страница школе на фејсбуку, са великом бројем „лајкова“, утисака, информација, фото-албума; страница „Напиши нешто лепо“, где се објављују најбољи домаћи и писмени радови наших ученика; школски лист „Наш глас“, који излази сваке године за Дан школе.

Додај свету мало боје!

Лист издаје ОШ „Нада Пурић“. Уређивачки одбор: Актив наставника за српски језик, Актив наставника разредне наставе, ликовна, фото и информатичка секција.

За издавача: Ана Савковић, директор школе.

Одговорни уредник: Љиљана Павловић и чланови новинарске секције: Катарина Мирковић, Теодора Алексић и Ања Симић.